

Sygn. akt I C 1380/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Chomiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Bierkat

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 r. w Siedlcach sprawy

z powództwa J. J.

przeciwko Zakładowi Budowlanemu (...) Spółka jawna w M.

o zapłatę

I. Uchyła nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 05 czerwca 2014 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie I Nc 25/14,

II. Zasądza na rzecz J. J. od Zakładu Budowlanego (...) spółka jawna z siedzibą w M. kwotę 5.700 (pięć tysięcy siedemset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 marca 2014 r. do dnia zapłaty,

III. W pozostałej części powództwo oddala,

IV. Umarza postępowanie w sprawie w części dotyczącej żądania powyżej 9.000 (dziewięć tysięcy) zł,

V. Zasądza od J. J. na rzecz Zakładu Budowlanego (...) spółka jawna z siedzibą w M. kwotę 609,80 zł (sześćset dziewięć zł osiemdziesiąt gr) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

I C 1380/14

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2014r. do Sądu Okręgowego w Siedlcach wpłynął pozew J. J. w postępowaniu nakazowym o zasądzenie od strony pozwanej - Zakład Budowlany (...) Spółka Jawna z siedzibą w M. na rzecz powoda kwoty 13.500zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 marca 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2417zł. W przypadku wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty przez stronę pozwaną i po skierowaniu sprawy do postępowania zwykłego, powód wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w postępowaniu zwykłym w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz rozpatrzenie sprawy również pod nieobecność powoda.

W uzasadnieniu swojego pozwu powód podał, że na witrynie internetowej Spółki (...) zamieszczone były trzy zdjęcia lotnicze jego autorstwa. Podkreślił, że pozwana nigdy nie zawierała z powodem umowy licencyjnej na wykorzystywanie jakichkolwiek jego zdjęć. W związku z powyższym powód w dniu 26 marca 2014r. wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 13.500zł. z tytułu bezprawnego wykorzystywania tychże zdjęć. Jednocześnie powód wezwał pozwaną do natychmiastowego usunięcia utworów fotograficznych jego autorstwa z wyżej wymienionej strony internetowej oraz ze wszelkich innych nieznanych powodowi pól eksploracji, na których mogło dojść do naruszeń. W odpowiedzi na to wezwanie pozwany pismem z dnia 3 kwietnia 2014 r przyznał, że zarzuty powoda są słuszne, że takie naruszenie miało miejsce. Pozwany zapewnił, że zdjęcia zostały usunięte ze strony internetowej oraz, że było to jedyne miejsce ich

publikacji. Nadto pozwany wyraził wolę uregulowania należności żądanej przez powoda. Mimo to do chwili wniesienia pozwu należność nawet w części nie została uregulowana. Powód wskazał, iż dochodzona suma pieniężna została obliczona w potrójnej wysokości w oparciu o obowiązujące tabele wynagrodzeń (...) oraz na podstawie przepisu art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wydał w dniu 05 czerwca 2014r. sygn. akt I Nc 25/14 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w którym nakazał zapłatę pozwanemu na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty

Pozwany - Zakład Budowlany (...) Spółka Jawna z siedziba w M. wnosząc zarzuty od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zaskarżył powyższy nakaz w całości i wniósł o:

- stwierdzenie przez Sąd Okręgowy w Siedlcach swojej niewłaściwości dla rozpoznania niniejszej sprawy i przekazanie sprawy sądowi właściwemu to jest Sądowi Okręgowemu w Lublinie, IX Wydział Gospodarczy;

- uchylenie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydanym przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w dniu 05 czerwca 2014r. o sygnaturze akt I Nc 25/14 i oddalenie powództwa w całości;

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swoich zarzutów pozwany uznał co do zasady roszczenie powoda za usprawiedliwione. Pozwany przyznał, iż naruszając w sposób niezawiniony majątkowe prawa autorskie powoda, nie dysponując prawem do korzystania z trzech zdjęć autorstwa powoda, wykorzystał te zdjęcia na swojej stronie internetowej przez wskazany przez powoda okres. W konsekwencji pozwany uznał prawo powoda do odszkodowania w wysokości obliczonej zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. b ustawy z dnia 04 lutego 1994 r o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Pozwany kwestionował natomiast roszczenie powoda co do wysokości. Pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek wyrażał wolę zapłaty żądanej przez powoda kwoty odszkodowania to jest kwoty 13.500 zł, którą uznał za nadmiernie wygórowaną. Pozwany kwestionował uprawnienia powoda do żądania odszkodowania obliczonego jako trzykrotność wynagrodzenia, które w chwili dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez powoda zgody na korzystanie z utworu. Pozwany uznał, że należne powodowi odszkodowanie powinno być obliczone jako dwukrotność wynagrodzenia, które w chwili dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez powoda zgody na korzystanie z utworu. Pozwany podniósł brak jakiegokolwiek aktywności powoda w udowodnieniu wysokości należnego mu odszkodowania. Zdaniem pozwanego w tej sprawie stosowanie postanowień wskazanej przez powoda tabeli wynagrodzeń (...) nie jest możliwe. W tym zakresie pozwany przedstawił rozległą argumentację. Pozwany dołączył do swojego pisma korespondencje e-mail prowadzoną przez pozwaną w okresie od 28 marca 2014r. do 08 kwietnia 2014r. z przedsiębiorcami prowadzącymi działalność konkurencyjną w stosunku do powoda, na okoliczność ustalenia wysokości rynkowego wynagrodzenia za udzielenie praw do korzystania ze zdjęć lotniczych na stronach internetowych, z której wynikało, iż stawki proponowane przez twórców tego rodzaju zdjęć są znacznie niższe niż żądanie powoda. Pozwany dążąc do polubownego zakończenia sporu wskazał, iż gotowy jest do zawarcia ugody w sprawie poprzez zapłatę na rzecz powoda odszkodowania dochodzonego pozwem w kwocie 1175zł. Jest to kwota, która w ocenie pozwanego odpowiada wysokości należnego powodowi odszkodowania.

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty pozwanego pełnomocnik powoda podniósł, że w związku z uznaniem przez stronę pozwaną w piśmie z dnia 03 kwietnia 2014r. roszczenia powoda oraz nie kwestionowaniem wysokości żądanego odszkodowania, powód ograniczył uzasadnienie wysokości odszkodowania do powołania się na tabele wynagrodzeń (...). Jednocześnie powód przedstawił w sposób szczegółowy wyliczenia wysokości żądanej pozwem kwoty. Pozwany wykorzystał trzy zdjęcia autorstwa powoda przez okres co najmniej półtora roku od 11 września 2012r. Tym samym odszkodowanie powinno zostać wyliczone następująco:

1. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie(...)- do ¼ ekranu do roku,
2. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie (...)- do ¼ ekranu do roku,

3. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie (...) - do 1/4 ekranu do roku,
4. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie (...) - do 1/4 ekranu do roku do kolejnego roku,
5. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie (...) - do 1/4 ekranu do roku do kolejnego roku,
6. 750zł. – honorarium za jedno zdjęcie umieszczone na stronie (...) - do 1/4 ekranu do roku do kolejnego roku,

- pomnożone przez współczynnik 3, zgodnie z zapisem art.79ust.1 pkt 3 lit b ustawy oraz zgodnie z tabelami wynagrodzeń (...). Powód odnosząc się do zarzutów pozwanej, że nie może stosować postanowień wynikających z tabel, gdyż nie jest członkiem (...) podkreślił, że tabele mają zastosowanie do utworów fotograficznych będących przedmiotem prawa autorskiego, czyli zarówno do utworów zawodowych fotografów jak i amatorów i to niezależnie od tego, czy są członkami (...), czy też nie są. Powód podniósł także, że strona pozwana nie ma racji twierdząc, że wyłączone są postanowienia tabeli w odniesieniu do wykorzystywania zdjęć w Internecie. Objasnienia tabel wynagrodzeń w tym zakresie dotyczą wyłącznie faktu, że tabele nie ujmują stawek minimalnych wynagrodzeń za wykorzystywanie utworów, fotograficznych (które to stawki są przewidziane do pozostałych pól eksploatacji utworów fotograficznych), a przedstawiają jedynie stawki sugerowane, które to stawki zostały przyjęte przez powoda do wyliczenia należnego mu odszkodowania. Ponadto powód odmówił waloru wiarygodności oszacowania wartości rynkowej powyższych utworów fotograficznych opierającej się na korespondencji e-mail z kilkoma podmiotami które podały stosowane przez siebie ceny minimalne i maksymalne za udzielenie licencji na wykorzystywanie jednego zdjęcia lotniczego, gdyż odrzucone zostały przez pozwanego wartości skrajne podanych wynagrodzeń minimalnych i maksymalnych, uzyskując w ten sposób korzystne dla siebie wyliczenie. Jednakże gdyby z przedstawionych przez pozwanego danych w tabeli nie zostały wyeliminowane wartości skrajne, uzyskano by średnie rynkowe maksymalne wynagrodzenie za wykorzystanie jednego zdjęcia lotniczego na poziomie około 1600zł. a nie jak podaje pozwany 241 zł. Powód podniósł, że pełnomocnik pozwanej poza wskazanymi w swoim piśmie podmiotami, w dniu 16 czerwca 2014r skierował również do powoda zapytanie dotyczące ceny zakupu zdjęć lotniczych, na które to pytanie powód odpowiedział, nie mając wówczas wiedzy, od kogo ono pochodzi. Powód udzielił pozytywnej odpowiedzi, w której wycenił cenę sprzedaży jednego zdjęcia lotniczego na kwotę 750zł. za roczną licencję, 950zł. za dwuletnią licencję, 1110zł za trzyletnią licencję. Tym samym, zdaniem powoda, wywód i obliczenia strony pozwanej dotyczące średniej rynkowej ceny zdjęć są całkowicie bezzasadne, gdyż pozwana otrzymała od strony powodowej informację na temat cen za udzielenie licencji na wykorzystywanie zdjęć lotniczych, a nie uwzględniła ich w swojej tabeli wyliczeniowej.

W piśmie z dnia 18 maja 2015r. pozwany odniósł się do twierdzeń powoda opisanych wyżej wskazując, że zaprzecza twierdzeniom powoda, jakoby kiedykolwiek uznawał roszczenia powoda co do jego wysokości. Podniósł, że w świetle zgromadzonych dowodów w sprawie, brak jest podstawy do uznania, iż w wyniku działania pozwanej, powód doznał szkody. Co więcej, twierdzenia powoda zawarte w zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia z dnia 23 lipca 2014r. sygn. akt I Nc 25/14 w którym powód zaprzeczył, jakoby wykonywanie zdjęć oraz udzielanie licencji stanowiło przedmiot prowadzonej przez niego działalności gospodarczej potwierdzają jedynie, iż czynności te powód wykonuje faktycznie hobbistycznie, bez zamiaru osiągnięcia zysku, więc działania pozwanej, choć naruszyło interesy powoda nie spowodowało żadnego uszczerbku w jego majątku. Ponadto podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko.

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2014 r Sąd stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sadowi Okręgowemu w Lublinie Wydział Gospodarczy.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2014 r Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił ww. postanowienie w ten sposób, że oddalił wnioski o stwierdzenie niewłaściwości Sądu i przekazanie sprawy Sadowi właściwemu. Jednocześnie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1335 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Pismem z dnia 21 września 2015 r powód zmodyfikował swoje powództwo wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego - Zakład Budowlany (...) Spółka Jawna z siedzibą w M. kwoty 9.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 29 marca 2014 r do dnia zapłaty oraz wnosząc o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego stanowiska powód powołał się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 czerwca 2015 r i wniósł o zasądzenie od pozwanego odszkodowania w wysokości 9.000 zł stanowiącej dwukrotność stosownego wynagrodzenia, przy wysokości kwot wskazanych we wcześniejszym piśmie. Jednocześnie powód przychylił się do stanowiska strony pozwanej w zakresie jej twierdzeń, że naruszenie praw autorskich powoda było z jej strony niezawinione.

Pozwany konsekwentnie wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód J. J. jest fotografem. Jest to jedna z form prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Prowadzi działalność gospodarczą w zakresie agencji reklamowej i wydaje wspólnie z Urzędem Gminy M., foldery, ulotki wizytówki, a dodatkowo robi zdjęcia lotnicze. Zdjęcia publikuje na swojej stronie internetowej (...). Na stronie tej znajdują się również informacje na temat możliwości publikowania oraz nabywania licencji na korzystanie z utworów fotograficznych. W marcu 2014r. powód stwierdził, że na witrynie internetowej pozwanej spółki (...)zamieszczone są trzy zdjęcia lotnicze jego autorstwa. Pozwana nigdy nie zawierała z powodem umowy licencyjnej na wykorzystywanie jakichkolwiek zdjęć. W związku z powyższym powód w dniu 26 marca 2014r. wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 13.500zł. z tytułu bezprawnego wykorzystywania tychże zdjęć. Jednocześnie powód wezwał pozwaną do natychmiastowego usunięcia utworów fotograficznych jego autorstwa z wyżej wymienionej strony internetowej oraz wszelkich innych nieznanymi powodowi pól eksploracji, na których mogło dojść do naruszeń. (wyjaśnienia powoda składane w toku sprawy, pismo k.4 – 4v, widok strony internetowej (...)k. 40)

Pozwana w odpowiedzi na wezwanie pismem z dnia 3 kwietnia 2014r. przyznała wykorzystanie zdjęć autorstwa J. J. bez jego zgody. Przeprosiła powoda za naruszenie jego majątkowych praw autorskich, w sposób opisany w piśmie powoda z dnia 26 marca 2014 r. Zapewniła również, że zdjęcia te zostały usunięte ze strony internetowej, która była jedynym miejscem ich publikacji. Nadto wyraziła wolę uregulowania należności, prosząc o podanie numeru rachunku bankowego. (pismo k. 6 – 6v)

Powód pismem z dnia 09 kwietnia 2014r. przesłał pozwanemu numer rachunku bankowego żądając zapłaty kwoty 13.500zł. wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia 28 marca 2014r. do dnia zapłaty. (pismo k. 7)

Mimo wyrażonej woli uregulowania żądanej należności pozwana nie zapłaciła nawet części kwoty wskazanej przez powoda. (okoliczność bezsporna)

W dniu 16 czerwca 2014r powwany skierował do powoda zapytanie dotyczące ceny zakupu zdjęć lotniczych o zbliżonym charakterze ja wykorzystane wcześniej przez pozwanego, na które to pytanie powód udzielił odpowiedzi, nie mając wówczas wiedzy, od kogo ono pochodzi. Powód określił cenę sprzedaży jednego zdjęcia lotniczego na kwotę 750 zł. za roczną licencję, 950 zł. za dwuletnią licencję, 1110zł za trzyletnią licencję (korespondencja e-mail pomiędzy pełnomocnikiem pozwanej a powodem k.114-116).

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodzi swoje roszczenie z treści art.79 ust.1 pkt 3 lit b ustawy z dnia 04 lutego 1994r o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006r. Nr 90, poz. 631 z późn. zm.). Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, uprawniony, którego prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności, stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2015r. sygn. akt

SK 32/14 Trybunał Konstytucyjny orzekł o niekonstytucyjności art.79 ust.1 pkt. 3 lit b ustawy w zakresie, w jakim uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa, naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej - w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. W związku z powyższym w oparciu o treść przywołanego wyżej przepisu powód może się domagać jedynie dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Takie też żądanie ostatecznie zgłosił powód, przyznając, iż zachowanie pozwanego polegające na wykorzystaniu zdjęć jego autorstwa przez pozwanego było niezawinione. Tym samym stanowiska stron były zgodne w tym, że strona internetowa pozwanego, na której umieszczono zdjęcia została przygotowana przez profesjonalny podmiot zewnętrzny, a zatem pozwany miał prawo sądzić, że podmiot ten ma uprawnienia do dysponowania zdjęciami. W toku niniejszej sprawy pozwany przyznawał, iż powodowi służy uprawnienie żądania zapłaty sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu.

Kwestia przysługiwania powodowi praw autorskich do fotografii opisanych w ustaleniach faktycznych Sądu nie była przedmiotem sporu w niniejszej sprawie. Zgodnie z art.1ust.1 i 2 pkt 3 ww. ustawy przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażania, zaś w szczególności przedmiotem prawa autorskiego są między innymi utwory fotograficzne. Powodowi jako autorowi utworów w postaci wykonanych fotografii, przysługiwały do nich autorskie prawa majątkowe, w tym prawo do wynagrodzenia za korzystanie z nich. W tym miejscu wskazać należy, iż pozwany przyznał fakt wykorzystania bez zgody autora trzech zdjęć lotniczych przez okres wskazany przez powoda.

Stosownie do art.79 ust. 1 ww. ustawy uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa zaniechania naruszenia, usunięcia skutków naruszenia, naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu, wydania uzyskanych korzyści. Roszczenia odszkodowawcze są jednym z zasadniczych środków kompensacyjnych w prawie autorskim. Przewidziana za pomocą roszczeń odszkodowawczych możliwość naprawienia szkody ma na celu przywrócenie stanu wynikającego z naruszenia. Roszczenia te zmierzają, obok roszczeń negatoryjnych, do usunięcia stanu niezgodnego z prawem, zapewniając uprawnionemu możliwość rekompensaty poniesionych strat i utraconych korzyści. Przy czym wybór roszczenia służy osobie, której autorskie prawa majątkowe zostały naruszone. W przedmiotowej sprawie powód jasno określił swoje żądanie odszkodowawcze, wnosząc o zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu

W treści art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ww. ustawy wskazano na stosowne wynagrodzenie jako miernik wysokości należnego autorowi utworu odszkodowania. Jeśli stosowność będzie rozumiana jako kryterium ustalania wynagrodzenia, które byłoby należne tytułem udzielenia zgody na korzystanie z utworu, to używając tylko tego kryterium, można przybliżyć się do właściwej wysokości odszkodowania. Obliczenie sumy pieniężnej, która koresponduje z pojęciem wynagrodzenia, z wykorzystaniem tak pojemnego terminu jak „stosowność”, pozwala w zależności od okoliczności każdego przypadku naruszenia uwzględnić charakter i rozmiar tego naruszenia. W pojęciu stosowności nie można uwzględnić jednak przesłanki winy, w szczególności jej stopnia, ale można brać pod uwagę okoliczności dotyczące wynagrodzenia, w zależności od postaci i intensywności eksploatacji utworu przez naruszydiciela. (komentarz do treści art. 79 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych autorstwa Pawła Podreckiego, Lex Omega) Przez „stosowne wynagrodzenie” należy rozumieć takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby podmiot prawa autorskiego, gdyby pozwany zawarł z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia. Interpretacja taka została przyjęta w wyroku SN z dnia 25 marca 2004 r., II CK 90/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 66, według którego: „Wynagrodzenie stosowne w rozumieniu art. 79 ust. 1, to takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby autor gdyby osoba, która naruszyła jego

prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia". Analogicznie wypowiedział się SN w wyroku z dnia 29 listopada 2006 r., II CSK 245/06, LEX nr 233063 oraz SA we W. w wyroku z dnia 23 marca 2008 r., I A Ca 456/08, OSAW 2008, nr 4, poz. 112. Należy podkreślić, że w przypadku dochodzenia obowiązku zapłaty na podstawie art. 79 ust.1 pkt 3 lit b ustawy, obowiązek ten jest niezależny od szkody po stronie uprawnionego, a zatem od wykazania wysokości poniesionego uszczerbku, istotny jest bowiem sam fakt naruszenia przynależnych mu autorskich praw majątkowych. Odniesienie tego roszczenia do wynagrodzenia podyktowane jest dążeniem do uproszczonego, a zatem łatwiejszego i szybszego uzyskania ochrony i rekompensaty (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 marca 2012r. sygn. akt VCSK 102/11 LEX nr 1213427).

Mając zatem na uwadze powyższe brak jest podstaw do uznania zasadności żądania powoda przy uwzględnieniu stawek wynikających z tabel wynagrodzeń (...). Sąd ustalając kwotę należną powodowi miał na uwadze informacje jakich udzielił J. J. pozwanemu w korespondencji e-mail prowadzonej z pełnomocnikiem pozwanej spółki. Powód określił wówczas opłatę za licencję na rozpowszechnianie na stronie www jednego utworu fotograficznego – zdjęcia lotniczego M. - odpowiednio: 750 zł. za jeden rok, 950 zł. za dwa lata oraz 1.110 zł. za trzy lata. W taki sposób powód określił swoje stosowne wynagrodzenie w ww. zakresie w sytuacji, gdyby doszło do zawarcia umowy z pozwanym. Przy czym zdjęcia opisywane w korespondencji e-mail były zbliżone do zdjęć jakie zostały wykorzystane przez pozwanego. Okres przez który były wykorzystywane zdjęcia powoda wynosił co najmniej półtora roku. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał za uzasadnione przyjęcie do wyliczenia odszkodowania żądanego przez powoda kwoty 950 zł wskazanej jako opłata licencyjna za 1 zdjęcie za okres do dwóch lat. Ponieważ pozwany wykorzystał trzy zdjęcia autorstwa powoda kwotę tę należało pomnożyć przez trzy, a następnie zgodnie z treścią art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych przez dwa. W efekcie uzyskana została kwota w wysokości 5.700zł. Taka też kwota została uwzględniona przez Sąd. W pozostałej części powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W tym miejscu wskazać należy, iż wysokość odszkodowania pieniężnego powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania. Zasada ta wynika z art. 316 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd przy wyrokowaniu uwzględnia stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Wskazany moment ustalania cen odnosi się do wszystkich rodzajów cen występujących w obrocie, a więc nie tylko cen rzeczy, lecz także usług oraz praw majątkowych, w tym praw własności intelektualnej (Z. Banaszczyk, Kodeks cywilny. Komentarz, t. 2, red. K. Pietrzykowski, Warszawa 2011, s. 742). Podobne stanowisko przyjął Sąd Najwyższy wskazując, iż wysokość wynagrodzenia przewidzianego w art. 79 ust. 1 ww. ustawy ustala się według stanu z chwili zamknięcia rozprawy (wyrok z dnia 15 września 2004 r., III CK 366/03, OSNC 2005, nr 7–8, poz. 141). Wskazana przez powoda w 2014 r opłata licencyjna odpowiada zatem powyższym kryteriom, zwłaszcza, iż brak jest podstaw do uznania, aby wynagrodzenie za korzystanie z utworu autorstwa powoda uległo zmniejszeniu od tego czasu.

Odsetki od dochodzonej przez powoda kwoty Sąd zasądził na podstawie art. 455 k.c. od dnia 29 marca 2014r. do dnia zapłaty. Wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanemu w dniu 28.03.2014 r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru pisma. Zgodnie z treścią tego wezwania początek biegu odsetek ustawowych został określony od dnia następującego po dniu doręczenia tego wezwania.

Ponieważ w powyższej sprawie w dniu 05 czerwca 2014r. sygn. akt I Nc 24/14 wydany był nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sąd zgodnie z art.496 k.p.c. uchylił wydany nakaz zapłaty i orzekł jak w wyroku.

Wobec ograniczenia powództwa przez J. J. do kwoty 9.000 zł Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części dotyczącej żądania powyżej tej kwoty. Pozwany nie oponował w zakresie ograniczenia powództwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku. Z uwagi na treść rozstrzygnięcia Sąd z mocy art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielił koszty procesu pomiędzy stronami. Po wzajemnej kompensacji kosztów procesu stosownie do wysokości uwzględnionego powództwa Sąd zasądził od J. J. na rzecz Zakładu Budowlanego (...) spółka jawna z siedzibą w M. kwotę 609,80 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.